

EN XERRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Provincias: Un trimestre. . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00 »
Número atrasado: 0'10 »

AÑO I ————— N.º 41

Sóller 13 de Octubre de 1917

Correspondència y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

PROGRAMA

de sas milloras que ferán a Sólle es retjidós d'EN XERRIM.

Lo primé de tot destitució des càrrec de saix a mestre Guiem Barceló y a nes seu lloc nombrá . . . cualsevol siga menos és qué es ara.

Nombrament de tres municipals, que juntament amb en Corona cuidin de té cumplí sas ordenansas municipals, y un comandant que cuidi d'élis: Probablement se nombrarán per municipals: N'Arnau Seregante, en Tomeu Inquero y en Meu Coix, y per comandant s'inamitable y populá Blanco y Negro.

Repertiment entre tots es de s'ofici. de tota sa feina de municipi, salvo sa d'imprenta que sempre le duren a sa d'EN XERRIM ja que ara tots ets impresos les fan a s'imprenta de la Sinceridad

Privá a Sa Creu Rotja qu'a la una de sa nit passi pes carré tocant sas cornetas y despertant es qui dormen, com va fé es dia des seu festival.

Posá tres *pichadós* públics a nes punts més concurrts de sa població.

Instalació de tres escolas públics: dues de nins y una de ninas.

Privá es botigués que mesurin s'oli amb un amut ni amb una barseña, lo meix que les privarán que venguin caixas de mort, ni medicinas, ni demés objectes que no pertenesquen a nes ram de comestibles.

Imposició de multas de mil pessetas a totas aquellas sociadats o cafés que les trobin jugant a jocs prohibits; igualment a totas aquellas personas que les trobin *infragantis* faltant a sas ordenansas municipals.

Suprimí tota clase de subvenció, sense distinció de cap classe, de sas qu'ha pres

d'acostúm de doná es nostro Ajuntament.

Nombrá un inspectó especial de comestibles que se cuidi de lo que venen sas plerasas, peixeteras, y llatsés, perque resulta qu'es menescal qu'heu es ara té massa que fé darrera ets exploradós.

Celebrá sas sessions municipals es diumenges decapvespre perque sa gent no tenga necesitat de gastá sis décimas per veura un vertadé y boxornos *cine*.

Derribá s'Hostal per engrandi sa plassa. Obligá es duenyo de sa taula de carn de preferenci que vengan s'article un real més barato qu'ets altres com li perteneix.

Manda fé un cadafal nou, ja qu'es que tenim fa més mala planta que na Juanita Cerrellera.

Privá que sas dones tirin a sa vía pública: aigo bruta, cloveyes de taronje, de llimone, pinyols d'olive, doblesas ni papés de cinc duros etc. etc.

Proteji tots es qui necesitin s'emparo de sa justicl y castigá tots es qu'heu meresquen, sense miraments particulás ni politics.

Treure a sa venta, amb pública subasta, tots ets embuts qu'hey ha dins sas Casas de la Vila, perque no puguin di de noltros que feim sa lley de s'embut, com noltros hem hagut de di d'ets altres.

Prohibi energicament qu'un homo na mati un altre enmitx de sa vía pública.

Fé nous es carros des municipi, perqu' es remendos entre perns forques y brassos, costan molt més qu'és carros fets nous.

Perseguí tots es mestres y mestras públics que cobrin cap retribució d'ets alumnos, ja que les aumentaren sa paga perque no'n cobrassen.

Privá ets enemorats que per mitx des carré, ni a nes cine, se donin besades ni

fassin altres cosas mes lletjas encare, que puguin despertá sas innocencis d'ets infans.

Aquestas, y moltas altres que sabem y no deim y d'aitres que mos ne inspirarem durant es desempeñyo des càrrec, son sas milloras que reportará a nes poble sóllerics es consistori *xerrimós*.

¿Vos agradan? No dudam de que si, per lo tant donau provas, sollericas, de que estimau es poble, de que voleu administració y justici; votau sas candidaturas d'EN XERRIM; noltros no som d'aquells que domés volen figurá; noltros no pretenim alsarmós caciques, noltros som *xerrimossos*; xerram molt però també xerram bé.

Disapte publicarem sa llista des nostros candidats que tots son personas que gosan de bon criteri dins es poble de Sólle, son honrats fins a s'ultim estrém; tots son

Disapte heu sebreu

EN XERRIM

SA MISSA DERRERA

Diumenge a missa darrera.

vaitx aná amb en Pep des *Jeure*

y juns anarem a seure

a un banc des de darrera.

A devora jo si seu

na Francisqueta de l'Horta,

me mira, me fa sa toita

y fort me trepitja un peu.

Y finjint de que resava

me va comensá a parlá

de na Bet de son Morlá

y de na Tonina *bava*.

Més envant veitx se veinada

que riguent rigent me mira

y s'astuta fingint tira

de cap a jo una besada,

A un banc qu'está a un racó

destruy na Maria Lluisa
que té molt més atenció.

a nes novio qu'a sa missa.

Dues atlotas mes envant
se fan senyas amb un jove
y a derrera hey ha un bergant
que les estira sa cova.

També vaitx veure en Mateu
que tant mirava na Boya
que cuant varen alsá Deu.
no'hu repára y no's jonoya.

Tots ets homos nant per bonas
van fent un pecat redó.
fenguent menos atenció
a sa missa qu'a sas dones.

De sas dones vaitx notá
qu'amb atenció no'hey están
y que si a l'iglesi van
es per un novio sercá.

Y jo que per devoció
justament hey vaitx aná
tan sóls no vaitx reperá
si era gras es capellá
qu'estava a l'altá majó.

N'URBANO.

Xistes des nostro Directó

S'altre dia demati estavem escriguent
a dins sa nostra Redacció, jo y La Senyora
Rosa, cuant va sé interrumpida se nostra
feina per un pajés des plá, el cual amb
so capell ample, un paneret y un garrot
sen vengué amb aquestas dirijinsé a mi:

—Senyó... voce mercé dispensereu
que el molesti des vostro trebay pero vo-
ce mercé comprendá qu'he vengut per
un assunto, es dí, per un capritxo meu: es
directó d'EN XERRIM ¿qu'hey seria?

—No, pero el podem enviá a demená.

—Jo voldria parlá amb éll, perque m'
han dit que va tan xistós y voldria qu'
niem digués un parey de xistes.

—Jo amb ses riayas a nes morro, vaitx
gafa es teléfono, demanant a sa fonda hon-
s'hospeda es nostro Directó, que li digue-
ssen que vengués. Sa fia majó d'allá me
contestá qu'encare dormia y jo per ferló
axicá haviat li vaitx dí qu'un senyó li ve-
nia a pagá un conta a sa Redacció.

Ni un autómobil fá tanta de via com
é n'Urbano, y cuant me vé que no era
més que per aquell baluarte que l'havlam
crídat el dimoní el sen duya y mitx cre-
mat comensá es xiste així:

—Jo l'amo, un dia vaitx veura un ani-
mal com un arángutan que tenia hechu-
ras de personas, y además parlava y era
mes botx y torpe qu'una sebate.

—Y digau senyó Directó, voce mercé
que sap quin animal era?

—¡A l'amon beneit! ¿vos no sabeu
quin era? aquest animal erau vos, homo
vos que m'heu fet axicá per una cosa tant
tont a.

PEP NOV

Un adsurdo

Avuy estic enfadat y m'es de tot punt
impossible fervós riure amb so meu arti-
cle.

Voldria qu'el mon fos inuadat per se-
gone vegade per un diluvi universal; vol-
dria que totas sas personas del mon tor-
nassen estatuas de sal com sa done den
Lot; tan gros duc s'enfado que de bon
gust seria fossé si havia d'enterrá molta
de gent, consentiri a essé *asesino* si cre-
gués que ningú me podria matá y jo pó-
gués fé sa *pell* a tots es meus semejants,
en fin tornaria loco d'alegría si ma vés
totsol viu a n'el mon y que cada passa
que donás trevelás amb un cadáver, mort
a guinevetadas; tant trágic estic a n'a-
quest moment que si ara vengués un fe-
rit d'una puñelada y me demenás un pe-
dasset per estancarsé sa ferida, no tant
sols li negaria sino qu'agafaria una gra-
pada de sal y l'hey ficaria per sa ferida
perque tengués sa mort més desespe-
rada.

¿Y no sabeu perque estic tant enfadat?
¿No sabeu perque duc aquesta rabia-
da?

Pues jo vos ho diré perque no vos ha-
jeu de buida es cap.

Jo desde petit duc tendencis comercials;
es meu desitx seria poré teni una gran
casa de comers; droguería, ferreteria, es-
perdeñeria, fonda, magatsem de tota cla-
se d'objectes etc. etc. pero me fan pó-
sas competencis.

He tengut botigas d'ultramarins, fon-
das, cafés qu'a la llarga m'he vist obligat
a tancá perque s'han alsats competidós y
m'han presos es parroquians, per aixó vol-
dria que tothóm se morís, per poré satisfé
es meu desitx, per poré posá un gran ma-
gatsem de tota classe d'objectes sense te-
ni competidós.

Pero, callau, ara que m'en recórt, Lo
que jo vuy es un adsurdo, una prova de
sa botxeria que duc demunt. Es vé que si
tothóm sa morís no tendria competenci a
nes comers, pero... ¿Quins serian es meu-
parroquians?

BOURÁN.

De sa Regió

Vista sa numerosa correspon-
denci que rebem de sa Regió
hem trobat convenient treure un
petites tracte de tots ets origi-
nals a fi deporé contentá tothóm.

Aquesta innovació creim será
tolerada per tots es nostros cola-
boradós, ja qu'es principal motiu

de ferle es per darlos segurida
de sa publicació des seus articles.
A més: per cuant se tracti d'al-
gún assunto d'importanci, nol-
tros les posam a sa seva disposi-
ció tot s'espai.

Servidós incondicionals mos
reiteram de tots en general

SA REDACCIÓ

De SA POBLA

Mós diu es nostro Corresponsal:

Un amic des concejal a que aludia EN XE-
RRIM a nes derré número mos ha visitat tot
indignat prortestant qer el tractarem, de *con-
cejal beneit*.

Una vegade esplicat s'assunto resulta que
té rahó aquest bon amic. Es concejal de cues-
tió tengué un escés de prudenci y passenci
de no fe cas a nes discurs estodiat des batle
(qu'el pobret no'n sap d'altre) que digué, com
sempre diu cuant discuteix amb cualcú:

— ¡Tenc més cortons que tú y et taparé de
bobbés.

No fa massa días que investí de sa mateixa
forma a l'amo Foradí Teixidó, y aquest per
prudenci no li cantá més clá qu'es *gallo de
Morón*.

Es concejal té una *riquesa* d'infans que si
es batle hagués tengut de mantení cada día
ja no tendria cap cortó ni dobbé y en canvi
es concejal no ha tengut may necessitat d'
aná a Can Corti a llepá plats de frit.

Aixó de dí un batle: *t'he rebentá perque som
batle*, fa riure, fa creure si encare están en
temps des senyós feudals, y més considerant
que si es batle es per llástima ja que feya
deu anys que plorava amb llágrimas a n'ets
uys aquest càrrec y l'hey concedirem perque
ningú heu volia essé.

Y conste que desde que sa Poblá es poble,
que ja fa més de 650 anys qu'heu és, no han
fet cap equivocació tan lamentable com a-
questa.

Si es concejal es beneit es perque hey ha
tornat pensant quin és es motiu, sa rahó o s'
utilitat de s'augment en 20.000 pessetas des
presupost municipal.

¿Serian amb aquestas mils de pessetas qu'
es batle y senyó nostro vol tapá tothóm det
dobbés?

Si es així mos callán.

Y sa Redacció des XERRIM el comána
molt.

Y amb mori li feran un monument amb
un epitafi que diga:

Aquí yace un señorono
poblero que era español
y que para darse tono
se pintaba totasolo.

De CAMPANET

A nes carré de la Esperansa hey ha un cara-
mull de pedras que se fa de tot punt neces-
sari de que éll llevín per evitá desgracis que
sempre son de lamentá.

Es duenyo ha fét oreyas de consul a va-
rios avisos que li doná es batle passat, futur
nebot seu, pero esperam de s'actual batle que
se fassi valé com autoritat a fi qu'es poble

cualsevol dia no l'haja de fé responsable d'umor, o ferida d'algún des molts atlots que ca van jugá per aquell aramullot de pedras.

Valga per primé avis,

UN FRADÍ SENSE INFANS

Nota: A derrera hora hem rebut d'aquest poble un article firmat pes nostros apreciat Corresponsal Toni Beteta, a n'el cual publicarem a nes prótsim número.

De MANACÓ

(2.ª part des s'assunto den Corbo Roma)

L'hondemá s'enteraren des reuou uns cuants joves des més divertits des poble, y resolgueren castigá s'acte inhumá del sen Roma fentli una serenata a éll, no a nes viu-do, y ben preparats de corns, latas, pitos, bossinas, sirenas, picarols y esquellas ja son partits al *lugar del suceso* pero apenas arribats es qui donava cap de sa caravana ciclista va essé víctima d'un gros atropell d'un molt estupit empleat des municipi que sense avis de cap classe el tirá enterra, entre ets aplausos de sa famili Mesquida y d'un batle de barrio que li agraden molt sas dones encara que sigan casadas, y no content de haverlo derribat, li pren sa bicicleta y el sen dague a tancá a nes Rastrillo, y después se feya gros devant en Pepet diguent que tots eran uns *xitxaritos* ecoverdats; y ara pregunt jo;

—¿Quin és entre tots es xitxarito mes gros? Lieté, més que lleté Bé demostras qu'antes d'esse municipal pesturavas cabras, pero totas plegades no duíen tanta llet com tu dus ara

Dissapte seguirá sa tercera part, qu'es sa més llastimosa, d'aquest assunto.

* * *

Tratant, no fa masse temps d'aquella jove rose des carré de s'Aigo d'aquest poble vafem promete, posá es noms y es llinatge de sa persona, y es número de sa casa, com també des principals fets que sotseiren durant es temps que vá tení tanta amistat amb so subjecte que la aconsolave cuant estave totasola, (qu'hey sol está sempre)

Pero degut a sa nova censura que mos han imposada, no heu posam per pó de que no mos hotatxin y així no gastarem tinta ni papé en balde.

Passaren cosas tant raras, de sobre si el unas vegades li entrave massa y altrás massa poc sa massa dins sa xocolatera, pero xit.....

Cuant poguem parlá ja trectaren alló de sobre si li entra massa o massa poc sa massa dins sa xocolatera!

Ara deixa tal cabals

amb sa pena a nes seu có,

per no podé tractá aixó,

es vostro amic

PEP MARSAL

De BUNOLA

A n'aquest poble de s'anís *Tunel*, tenim un jove que sempre seguit está mirant un balcó, com si cercás un medi de escalarió. ¿Y no sabeu perqu'és?

Pues perque a n'aquest balcó sempre hey seu una jove.

Aquest jove en cuestió, tant li fá fé de merde, com de president a una festa de carré, y está anemorat locament de dues atlots y no sap cual ha de prenda.

Jo vuy cabá per dirli,
que mirant tant es balcó
un día sens pensaró
li tirarán un bessí.

Un mercadé de Rebecs

De PORRERAS

Una jove porrerenca anant pes carré de sa Fábrica, cuant vé que ningú la mirava tirá una carta per devall una portassa; pero justament s'equivocá de portassa y la deixa a un'altré y l'amo d'aquesta cuant aná obrí se trobá amb sa carta la cual deya:

«Si vols que acudesca a sa cita de sa portassa, mas de dá unas sebetes novas, un mocadó en biens de seda y unas fal-das».

L'amo cuant vé aixó agafá una partida d'atlots els quals pegant tocs amb dues pedras cantaven per dit carré:

—¡ja hey son! ¡ja hey son!

Y tant de renou mogueren

que se jent sen entemé

fins qu'hasta y tot heu seberen

ses retetas de carré.

UN HOMO DE BÉ

De ESPORLAS

Senyó Directó: Li suplic que doni un avis a sas brodedoras de Can Litos de que procurin cuant han acabat sa feina, de no fé aquellas *taringas* que fan per mitx des carré y que no fassin de loças pegant sempentes a tothóm que troban

PICULIN

Estau servit Piculin

y si acás sas de Can Litos

pes carré van fent festin

las sonarem corns y pitos

demunt es mateix XERRIM.

XERRIMADES

Disapte passat mos va sosprende sa visita d'un altre setmanari sátiric mallorquí.

Sa titula «En Tofol» y per lo que se despren d'ell hem pogut veure, que se tracta d'un fiy des meteix pare des «Gallet» (e. p. d.)

Com a prova que li desitjam vida y prosperidats, a sa meteixa imprenta nostra han acceptat sa corresponsalia y punt de venta de dins Sólle.

Ara som tres jermanastres dins Mallorca: EN XERRIM, Foch y Fum y En Tofol ¿Quin des tres morirá primé?

Per sa lley toca a n'EN XERRIM perqu' es es més vey, pero per ara el tenim ben conservat y li auguram molts d'anys de vida.

Així heu vejem d'ets altres. Amen.

Sessió Municipal de dimars.

Es públic omplí per complet sa sala de sessions, perque tothóm esperava qu'hey-heuria renou, pero per desgraci no ni va ve; y deim *per desgraci* perque no poguerem riure.

Se lletji un informe de s'enginyé que dona per inutil es meterial empleat per tapá es primé tramo des torrent.

¡Oh, venjanses políticas! Primé a Can Ganxo perqu'era maurista, ara es torrent perque es contratista es des coaligats, o perque no se serveix des ciment de D. Jeroni. ¡Oh venjanses personals!

Se tractá de si a sas eleccions s'havian de presentá deu candidats o vuit. Es mauristas deyan deu, fundensé que ni ha dos d'incapacitats; es coaligats volían que domés sen votassen vuit perque es dos incapacitats encara estan pendants de fallo.

El senyó Colóm (D. Miquel) desplegó totas sas sevas energias per doná a comprendre que domés havían de votarne vuit pero a naren a vots y es mauristas gonyaren.

Se parlá des tant puntiagut assunto de sa llet y el senyó Colóm (D. Miquel) proposá que durant es tres mesos que restan de s'añy se suprimis s'impost que perteneix a cada cap d'animal que produeix llet.

Se produeix un petit incident entre el senyó Alcové y Ozonas, Es primé estre-yant qu'el senyó Ozonas apoyas sa proposició del senyó Colóm, cuant a sa derrera sessió va dí, y empleá totas sas energias per diró, que cada vaca reporta va un grossisim benefici a nes duenyos.

El senyó Ozonas díu que no estava ben enterat de s'assunto y se disculpa.

Posaren a votació sa proposició del senyó Colóm y va essé desetxada per tots es mauristas y votada per tots es coaligats.

Mos etxocá es Xicolaté que cuant li tocá votá en pro o en contra tertemusatjá mitx hora.

¡No sabía com sortí des pas! ¡Pobre homol

Es companyeros mauristas li havían mandat que votás en contra y éll havia promes a nes lletés que votaria en favó.

¡Quin compromis probe homol

No tenguent res més que dí, es concejals s'aixicaren sense qu'es President eixicas sa sessió.

¡Ja hey tornám essé amb en Blanco y Negro!

Va esborrá es lletreros de que parlavem en números anteriós y ara n'ha posats d'altrés mes espresius y mes directas.

Lo de cent duros cada més y lo de corante cinc mil duros son cosas que consonan molt amb sa vida de D. Jeroni Estadés.

Lo des *León de oro* y sa zucarera catalana també es mes beneit del mon sap

per qui va, si sap s'història des meteix don Jeroni.

Noltros som contraris a sa formula empleada pen Blanco y Negro de tirá per cara aquestas cosas, pero ¿que li han de fé a nen Blanco? s'únic remey eficaz que trobam es que li peguin una garrotada entre cap y coll y el despatxin a nel mon de sa felicitat.

Però es mal més gros és que espenyerán dolent y heuran de pagá bó.

Lo més convenient es deixarló fé posant lletreros, que cuant vé es cap devalló qu'ell diu son fets tant públics que tot-hóm ja les sap.

Mos comunican de l'Horta qu'un diumenge que vé feran una gran festa per aquell andurrial. Es progama que mos han enviat diu lo sigüent:

A la una de sa dematinada sas hortalanas fredinas de 50 anys en amunt aniran a prende un banyo a nes setreix de sa Costera. amb s'ho meteix vestit que duyan Adan y Eva antes de tersé es de fuyas de figuera, amb assistenci de tots es joves qu'heu desitjan.

A las sis diana y paso doble *burrat*, lletra y música de s'ase den Pandoia, pes músics Gori sabeté, en Pinyol, Juan Porqué, Xesc Martinet y quatre ases més de l'Horta.

A las deu en Juan Porqué revestit amb una camia de done y un gorro de carabnero, celebrará dins Can Miquel des Pont una missa amb sufragi de s'anima de na Dolores de «Can Pevet».

A las quatre des capvespre inaguració d'un servici de aeroplanos per encalsá sas subsistencis, en vista que mos fujen de sas mans y pujen cap a sas *nubes*.

A las cinc sas hortalanas torearán es dos bous qu'agafaren fá quatre mesos a sa carretera des port.

Es vespre devés las deu menos tres cuarts gran ball de la *paparrusca* per gran ballarin Juan Porqué

Y res pús.

SA COMISIÓN

Van set o vuit vegades que dins es nostro buzón hem trobat cartas particulars que devían haverles tiradas a nes buzóns oficials per anarsen amb so correu.

Noltros hem cumplit un devé y hem duitas sas cartas a nes correu pero avisam a totas aquestas personas qu'es nostro buzón es particulá y exclusiu per sa nostra correspondenci.

Valga pues d'avis.

Dimars passat sa societat «Defensora Sollerense» fé un festival en benefici de tots es socios y familis.

Es public ompli per complet s'hermós teatret y sorti de lo més satisfet de tots es números que etsecutaren.

Agrahim moltíssim s'invitació que mos enviá sa Junta Directiva, a la cual dam es més calorós aplauso per s'acert y entusiasme amb que dirigeix aquesta societat.

Un amic nostro mos suplica que donem un avis a una joveneta que li direm *Villona* per no dirli es seu nom.

Aquesta jove, segons mos diu s'amic, insulta tots es joves que troba, si un té es nús llarc, si aquell dú es calsons cürs, si aquell altre fa feina amb retranques, en fin, sa seva llengueta sempre seguit esmola criticant tot lo que veu.

Hem fet es teu gust amic perqu'hem dit a na Villona qu'es una tal críticaona qu'es molt poc lo que li hem dit

Ja'hu va di Salomón que sas dones arribarian a serca ets homos.

Diumenge tres atlotas tant guapas com na *Gila* n'*Eusebia* y na *Figa* brindaren per acompanyarles a tres *esperdenyas* tant grossas com son en Toni alaroné, en Biel *Tocbo* y en Biel *Pichuli*; y tant contentas estaren de que les acompanyassen qu'hasta ellas les pagaren o élls un berená de *cocarrois*.

Aquests no's poren queixa que sas dones les demanen y per regalo les paguen a tots tres un berená.

UN QU'HEU VA VEURE.

A sa plassa majó de Sólle, diumenje demati, una partida de lluissos daren altre volta a coneixe sa seva santidat.

Nada menos que a devant s'entrada de l'Iglesia comensaren a tirarsé patatas, ferint transeuntes, fins qu'es monicipal *Corona* sen temé y doná fi a s'escándol.

Jovenots mal educats no vos deim res per avuy pero si moveu mes truy sireu tots anomenats.

UN QU'HEY ERA

Dijous passat a s'entrevista des lletés amb vários concejals en Juan Rom de sa Vinyassa compará una dida amb una vaca.

Jo fos de ses dones li treuria es calsons.

Sabém y es vé qu'hey ha dones que tenen llet, pero no, totas sas dones tenen tant poc racioni com una vaca.

A sa mencionada entrevista, mos poguerem convensa que si efectivament s'Ajuntament tenia part de cupa per havé tolerat s'augment de se llet, sense havé presas altres determinacions; es mateixos lletés encare le tenen mes grossa.

Solen dí que qui mes amunt vol pujá está propens a pega s'esclat més alt y a élls les ha sotseit aixó: Pujaren es 50 p 8 sa llet y los ha fet perda es 75 p 8 de sas simpatias que sa jent los tenia.

!Qui s'allarga més qu'es llensol mostra es peus!

Mos conta un jugadó:

Aixó eran y no eran dues tabernas des carré de sa Lluna qu'estavan casi veinadas; y hey havia un sereno qu'a una de aquellas dues tabernas sempre li estava uy demunt per si no tancavan d'hora, y en canvi a s'altra molts de vespres eran las dues y encara estava uberta sense qu'es sereno digués res.

Sabeu que li deyan a n'aquesta taberna? Y a nes sereno? . . .

No mos doná avuy la gana de destepá aquest secret demenau a n'en «Caga llana» si aixó era a «Can Fenesses».

Mos contan des Port de Sólle:

Diumenge passat uns uys veren un fet molt digne de contá y d'afeji un poc d'història des jove-tenorio protagonista.

Fa uns quant mesos que vengué a viure a Sólle un jove que, per lo que se despren des seus fets, vengué exclusivament per posá mal entre anemorats.

Es primés días demená relacions a una atlota que tenia es novio a Palma y cuant ella ja estava indecisa per otorgali sa petició se presentá es palmesano y ¡narices! el pobret va essé enjogat.

Amb dos mesos n'ha festetjadas un caramull, segons diu éll, y per final s'ha aferrat a una cosina seva, o siga de se meiteixa rassa. que també té un novio a Palma.

Diumenje passat aquesta feliz y espontánea pareya znaren a diná a sa playa y convidaren a un homonet, que antes los fé altres favós, a diná amb élls, y aquell homo aceptá y confiant amb élls no fé diná per éll, pero cuant es novios y sa famili d'ella tengueren s'arrós demunt sa taula no se recordaren d'aquell homo apesá qu'el tenian devant, y se menjaren tot s'arrós y s'homo si no va volé dejuná tengué que ferse diná.

Ignaci pots está alerta que no te torni passá, ja saps qu'una t'enjigá y aquesta te deixerá defora amb sa porta uberta.

UN GUERRÉ.

A sa fábrica de «Can Padassot» hey trebayan dues *bujerronas* qu'han presa sa costum d'insultá un jove que té sa prudenci de no posarsé amb ellas.

Bujerronas ja voreu qu'encara que som un *pollo* bastant teura y bastant *mollo* voltros no me plomareu.

S'INSULTAT